

DİN istismarının veya Allah ile aldatmanın üzerinde olduğumuz krizle ne ilgisi var? İlgisi tartışmasız ve çok derindir. Neden mi? Çünkü, krizin dibinde siyasetin iflası var, dolar azlığı falan değil, Kriz,siyasetin iflasını, görme kusuru olan gözlere sokan bir araçtır. Demek istiyor ki, bu ülke bu siyasetle bu yüzyılın ülkesi olamaz. Bin yıllık tarihi ve on altı imparatorluk kurmuş genetiği olan bu ülke çocuklarına, gelecek hazırlayacak adamları sahneye çıkarın. Eski Tas-eski hamam atasözünün felaket getireceğini artık anlayın!... Yoksa eski tas suratınıza çarpar, eski hamam da başınıza yıkılır!...

Bu noktaya geldiğimizde, eğer takıyecilik veya tatlı su aydınlığı yapmaya tenezzül etmeyeceksek, şunu söylemek kaçınılmaz olmaktadır: Türkiye’de siyasetin iflasında etkili olan bir numaralı olumsuzluk din istismarı veya Allah ile aldatmadır.

Bir numaralı olumsuzluğa sadece saltanat dincileri değil, dine karşı tavırlarıyla, ünlenmiş sözde hümanist, liberalist, sosyal adaletçi, Atatürkçü.... Siyasetçiler bile gırtlığına kadar batmıştır. Ve bence en büyük yıkım da bu ikinci tiplerden gelmektedir. Mehmet Akif, bu ikinci tipi o müthiş Safahatında eşsiz bir ferasetle fotoğraflandırmıştır.

Hiç utanmaz, Protestanlara zangoçluk eder”

Ha para için yapmış, ha oy için yapmış! Ha Protestanlara zangoçluk etmiş, ha dini fırkalara bölen klik şeflerine oy uğruna yağcılık... Vicdan o vicdan, sefalet o sefalet...

Bu ülkede siyasetin çürümesi veya iflası, her şeyden önce din istismarıyla vücut bulmuştur. Bunun içindir ki, krizin altında siyasetteki çürüme vardır diyen her insan bilerek veya bilmeyerek krizin din istismarı ile irtibatlanmış olur...

Yanılmış olmayı çok isterim. Yanılıp/yanılmadığımızı tarih gösterecektir.

Ülkemizin maruz bulunduğu sıkıntıların üçüncü ana başlığına gelebiliriz:dilerseniz mümtaz Soysal Hoca'nın deyimi kullanıp, çürüme diyebilirsiniz. Ben kendi lügatım içinde buna yozlaşma diyorum. Ama yozlaşmayı en derin ve en kahırlı şekliyle kullanıyorum. Ne yazık ki artık ne yozlaşma sözcüğü yetiyor perişanlığı anlatmak için ne de çürüme sözcüğü.... siyasette çöküş var, çöküş.

Siyasal hayatımızda, hırsızlık, din ticareti gibi rol almış tüm politikacılarımıza saygımı tekrarlayarak bir şey daha söylemek istiyorum.

Benim anladığım ve gördüğüm o ki, bu günkü siyaset; çerçevesi, zihniyeti, çapı ve ufkuyla bizim ülkemizi ve insanımızı 21.yüzyılda iyi yerlere taşıyamaz. Bu siyasetle Türkiyenin iyi yerlere gitmesi mümkün değildir. Bu hale getirilmiş siyasetin ne olduğunu daha yakından ve daha çıplak görebilmek için onun bizzat içindekilerden birini dinleyelim. Zamanın Aydın milletvekili Sema Pişkinsüt ve onun o tarihlerde gazetelerde yer alan müthiş açıklamasından söz ediyorum.

Pişkinsüt, siyasetle ilgili düşüncelerimizin bir tekrarı olarak gördüğümüz ve aynen katıldığımız tespitinde, siyasetin ne hale geldiğini, bu durumunu gizlemek için öteye-beriyeye nasıl çamur attığını, kendi açıklarını kapatan kurumlara bile saldıran bir “hem kel, hem fodal” tavrı içine girdiğini tarihsel bir belge sayılabilecek çapta ifadeye koymuştur. Özetleyerek verelim: Parlamentodaki kimselerle yasa yapılamaz...demektedir.

Oysa biz Halkın vekiliyiz. Milletvekilleri halkı değil, feodal yapıyı ve sermayeyi arkalarına alarak liderlerin listesi ile Meclise giriyor. Böyle olunca da kime diyet borcu varsa ona göre davranıyor. Siyasal Partiler Yasasının, Seçim Yasasının değişmesi şarttır. Siyaseti yeniden yapılandırmalı.

Yolsuzluklarla mücadeleyi biz yapmıyoruz. İyi MGK var. Bir taraftan kazıp bir taraftan örterek yolsuzlukla mücadele olmaz. (Hürriyet 06.Nisan 2001) Haftaya kaldığımız yerden devam edeceğim. Kalın sağlıcakla!

